

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

2864
18.10.13

Θέμα: Οι πολιτικές λιτότητας καταστρέφουν την κοινωνία

Μετά το ναυάγιο στο εσωτερικό του success story ο πρωθυπουργός το περιφέρει ως εξαγωγικό προϊόν στο εξωτερικό. Εκεί όμως υπάρχουν όχι μόνο οι εύπιστοι αλλά και οι υποψιασμένοι. Οι New York Times έγραψαν πρόσφατα , πως η Μεγάλη Ύφεση ήταν μια χαρά συγκριτικά με αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα. Η διαπίστωση αυτή τίθεται ως εισαγωγικό μόντο στην έκθεση του ινστιτούτου Levy Economics, που πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία του με το Παρατηρητήριο Οικονομικών και Κοινωνικών Εξελίξεων του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ , και που προβλέπει εκτόξευση της ανεργίας στο εφιαλτικό 34% έως το 2016. Πρόκειται για εκτίμηση, με την προϋπόθεση, ότι κυβέρνηση και τρόικα θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν τα τρέχοντα προγράμματα λιτότητας, πρόβλεψη η οποία δεν είναι πολιτική, αλλά βασίζεται σε μαθηματικά/οικονομικά μοντέλα. Με τη στρατηγική ανάλυση της ελληνικής οικονομίας καταρρίπτονται όλα τα σενάρια τρόικας και κυβέρνησης (για έσοδα και δαπάνες, για έλλειμμα, για χρέος και για ΑΕΠ). Το μακροπρόθεσμο συμπέρασμα είναι ότι «η πτώση της παραγωγής και της απασχόλησης που προκύπτει από οποιαδήποτε μορφή δημοσιονομικής λιτότητας είναι όλο και πιο δύσκολο ν' αντιστραφεί». Στις σημερινές συνθήκες η συνέχιση και η κορύφωση – αλλά όχι δυστυχώς η λύση - της οικονομικής και κοινωνικής τραγωδίας είναι δεδομένη. Οι θυσίες του ελληνικού λαού όχι απλώς πάνε χαμένες, αλλά προσφέρονται σε λάθος βωμό, κι όχι εκείνον της παραγωγής και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης.

Μετά την τελευταία έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, τις προβλέψεις της ΤτΕ, τις εκτιμήσεις του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής και τις παραδοχές μιας σειράς άλλων παραγόντων στην Ευρωζώνη, προβάλλει η ανατροπή της θεμελιώδους έννοιας του κατασκευάσματος του μονόδρομου που με θρησκευτική ευλάβεια ακολουθείται. Δηλαδή της μη ύπαρξης άλλων λύσεων για την αντιμετώπιση του ελληνικού προβλήματος, πέραν όσων επέβαλαν και επιβάλλουν οι μνημονιακές κυβερνήσεις. Από τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου τον Μάιο του 2010 σαφώς προκύπτει , ότι το πρόγραμμα «διάσωσης» της χώρας θα μπορούσε να μην ήταν το υπερκαταστροφικό και ανθρωποφάγο πρώτο μνημόνιο. Στο πλαίσιο του συστήματος και του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος υπήρχε η εναλλακτική το πρόγραμμα να συνοδευτεί από κούρεμα του ελληνικού δημόσιου χρέους, ώστε αυτό να καταστεί βιώσιμο. Η τότε ελληνική κυβέρνηση όμως και η οικονομική ελίτ αρνήθηκαν να τη δουν και να την ακολουθήσουν, και έτσι επελέγη το πρώτο μνημόνιο με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα.

Από την πρόσφατη έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής προκύπτει σαφώς η ύπαρξη ενός άλλου δρόμου (κι όχι μόνο του δικού σας). Μια εναλλακτική, που οριοθετείται από κούρεμα του υφιστάμενου χρέους, σε συνδυασμό με άλλα βήματα και προς την αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που ακολουθείτε σήμερα, όπως για παράδειγμα ένα μορατόριουμ με διακοπή της πληρωμής τόκων για μερικά χρόνια.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η πολιτική σας οδηγεί τη χώρα σε μόνιμη πρόσδεση στις πολιτικές λιτότητας , που καταστρέφουν τη μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Όταν ακόμη και οι έντονες αντιθέσεις εντός ευρωζώνης και μεταξύ ευρωζώνης και ΔΝΤ αντανακλούν ακριβώς και την ύπαρξη άλλων δρομολογίων, εσείς γιατί εμμένετε στον δικό σας, καταστροφικό για τη χώρα, μονόδρομο;

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών